

Bijdrage interpellatiedebat 57+ regeling.

Mevrouw de voorzitter,

De aanvragers van dit interpellatiedebat geven in hun motivatie aan dat ze dit doen vanwege ernstige twijfels over de wijze van totstandkoming van de besluitvorming rondom de 57+ regeling. Ze voelen zich in die overtuiging gesteund door het advies van prof.mr.dr Elzinga.

In mijn betoog wil ik in de eerste plaats ingaan op een paar aspecten die genoemd zijn in het advies van prof Elzinga, daarna wil ik iets zeggen wat betreft de visie van de ChristenUnie hierop om tot slot nog een enkele opmerking te maken specifiek richting het college.

Als ik het advies van Elzinga samen wil vatten komt dat het wat de fractie van de ChristenUnie betreft erop neer dat het personeelsbeleid een bevoegdheid van het college is. Dat het college op dat punt ook binnen de grenzen van de provinciewet is gebleven. Maar dat het college in de uitoefening van haar informatieplicht schromelijk tekort is geschoten.

Een lastig punt is wel de mogelijk negatieve reserve. Want terecht merkt Elzinga op dat een mogelijke negatieve reserve een statenbesluit vereist. Mocht deze situatie zich voordoen dan kunnen de staten moeilijk anders omdat u als college door deze besluitvorming geen andere keus laat. Waarom heeft uw college voor dit scenario gekozen en geen andere opties overwogen?

Als staten mogen we ons ook wel eens goed achter de oren krabben over de manier waarop de begroting nu vorm krijgt. Elzinga geeft aan deze nu zo breed opgezet is dat daarin wel veel ruimte gelaten wordt aan het collega. Elzinga noemt het zelfs "uitholling van budgetrecht". Die ruimte hebben we als staten afgelopen jaren zelf gegeven, en mijn fractie stelt voor om daar de komende begroting eens kritisch te kijken waar het specifieker kan.

De ChristenUnie deelt de visie van een slanke en slagvaardige overheid. Wij hebben ons door het collega laten overtuigen dat dit de beste oplossing was, en is om daartoe te komen. Ik heb nog geen overtuigende argument gehoord waaruit blijkt dat de personeelsreductie ook op een andere acceptabele manier behaald kan worden. Wij zien dan ook geen reden om onze eerder toegezegde steun op dit punt in te trekken.

Echter.. In de commissie is er al de nodige discussie geweest over de informatievoorziening en het college heeft opnieuw beterschap beloofd. Maar mevrouw de voorzitter, onze fractie maakt zich op dat punt toch wel zorgen. Want het gaat wat ons betreft om een diepere vraag. Namelijk, hoe serieus neemt dit college de staten. Als ik nu ruim een jaar terugkijk zie ik dat er een patroon aan het ontstaan is van, te laat... en te weinig... Ik noem een viertal punten:

- De informatieverstrekking rondom het dossier jeugdzorg, in een vorige interpellatie hebben we daar uitgebreid over gesproken, maar de informatievoorziening was op z'n zachts gezegd niet optimaal.
- Het hele gebeuren rondom de Florida, waarin er door het college al geld uitgegeven was, plannen gemaakt waren.. opdrachten gegeven enz om daarna nog eens bij de staten te

komen die helemaal niet zo gelukkig waren met deze keus. Ook daar heeft mijn fractie al aangegeven dat je eerst bij de staten zou moeten komen voor zo'n ingrijpend voorstel.

- Nu de hele manier van communicatie en informatievoorziening van de staten rondom de 57+ regeling
- En als laatste het z.g.n. "Land in Zee". We krijgen een uitnodiging van de gedeputeerde voor een presentatie over manier waarop Zeeland in de markt gezet wordt. Blijkbaar hebben communicatie c.q. marketingbureaus daarvoor opdracht gekregen. Maar wat is de status hier nu van? Als staten hebben we daar nooit over gesproken? Hoe verhoudt de visie die daar is neergelegd zich nu met de discussie Zeeland 2040 die we als staten met elkaar gaan voeren? Mevrouw de voorzitter, ik mag toch hopen dat we over dit onderwerp nog eens met elkaar komen te spreken. Opnieuw een voorbeeld van de omgekeerde volgorde.

College, mijn fractie wil u echt oproepen om dit anders te doen. Betrek de staten vooraf, en stel ons niet voor voldongen feiten die vaak verregaande gevolgen hebben. Zelfs als het juridisch misschien nog net binnen de grenzen valt zou je dit toch niet moeten willen.

Tot slot:

De ChristenUnie steunt het college in haar streven naar een slagvaardige overheid, maar maakt zich grote zorgen over de wijze waarop het college met de staten communiceert en gaat ervanuit dat het college het signaal dat we hierbij afgeven uiterst serieus zullen nemen

